

ПРЯМЕ ІНОЗЕМНЕ ІНВЕСТУВАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Вивденко М.А., гр. МЕ-19

Науковий керівник – ст. викл. Н.Ф. Соболева

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Сучасна диверсифікована міжнародна інвестиційна діяльність є вагомим чинником світового та регіонального економічного розвитку. На рівні національних економік міжнародні прямі інвестиції проявляються здебільшого як експорт капіталу та його імпорт.

Прямі іноземні інвестиції – капіталовкладення в іноземні підприємства, які забезпечують контроль над об'єктом розміщення капіталу і відповідний дохід. Прямі іноземні інвестиції здійснюються у формі створення дочірніх компаній, асоційованих (змішаних) компаній, відділень, спільних підприємств тощо. Сьогодні найчастіше створюються змішані компанії за участю місцевого капіталу. Одержання іноземних інвестицій, умови їх залучення – це фактор, що характеризує інвестиційну діяльність і сприятливий подальшому розвитку зовнішньоекономічних зв'язків.

Україна є великим і динамічно зростаючим ринком Східної Європи, який характеризується великою кількістю споживачів, стратегічно зручним географічним розташуванням, широко розвиненою транспортною інфраструктурою, високим науково-освітнім потенціалом, розвиненими високотехнологічними галузями і наявністю кваліфікованої конкурентоспроможної робочої сили.

Для стимулювання залучення прямих іноземних інвестицій та усунення негативних тенденцій в економіці країни необхідно забезпечити відповідність основних положень законодавчих актів щодо умов іноземного інвестування міжнародним нормам і забезпечити їх виконання. Зарубіжний інвестор має сприйняти Україну як стабільну і передбачувану країну, а її економіку такою, де макроекономічна стабільність асоціюється не лише з низькими темпами інфляції, а й із послідовним розвитком, включаючи стабільні темпи зростання виробництва, платоспроможний попит, а також економічну структуру, яка постійно модернізується.

Отже, виходячи із реалій сьогодення, можна вважати, що прямі іноземні інвестиції є тим ресурсом, який може вагомо сприяти підвищенню ефективності функціонування українських підприємств, а відтак і розвиткові відповідних територій і міст, політичного соціального захисту громадян.

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ РОЗДРІБНОЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ

Виноградова Н.І., асист.

Курський інститут кооперації (філія БУКЕП)

Сфера роздрібною торгівлі надзвичайно різноманітна. За частки ринку борються безліч магазинів різних типів, що торгують у роздріб, і хоча вони все орієнтуються на продажі товарів кінцевому споживачеві, у них різні формати, розміри, політика та маркетингові стратегії. Ці підприємства роздрібною торгівлі управляються роздрібними організаційними структурами.

Роздрібна торгівля – це галузь господарства, що представляє собою сукупність операцій, які полягають в «штучній» продажу товарів і послуг з метою надання матеріальних благ споживачам в такому вигляді, в такий час і в такому місці, які відповідають їхнім потребам.

Тоді, підприємство роздрібною торгівлі – це торгове підприємство, що здійснює сукупність операцій, які полягають в «штучній» продажу товарів і послуг з метою надання матеріальних благ споживачам, які відповідають їхнім потребам.

Роздрібну торговельну мережу в залежності від форм продажу ділять на магазинну і позамагазинну.

Магазинні продажі здійснюються в торговельних підприємствах. Залежно від умов, в яких здійснюється така торгівля, вона може бути стаціонарною і нестаціонарною.

Позамагазинну продажу мають місце при прямих контактах, коли продавець приходить до покупця, або при дистанційною торгівлі.

Розрізняють такі види роздрібною торговельною мережі:

- за формами продажу – магазинна і внемаркетинна;
- за місцем розташування – стаціонарна і нестаціонарна;
- в залежності від обсягів діяльності – роздрібна та дрібнодрібна.

Роздрібна торгівля є одним з найважливіших видів економічної діяльності, її призначення – забезпечення зв'язку між виробниками і споживачами товарів. Всі достаток і різноманітність споживчих благ, що забезпечується сучасним виробництвом, може бути успішно продано лише при відповідному розвитку товаропровідної мережі у вигляді сукупності організацій, що здійснюють даний вид діяльності.